

Marijn Delanote ziet de impact van extreem weer

“Boerenjaar toont de uitdagingen op ons bedrijf”

Marijn Delanote is al de vijfde generatie die in Ieper een vollegrondsgroenten- en akkerbouwbedrijf uitbaat. Spruitkool is zijn hoofdteelt, de afzet ervan (en van zijn andere groenten) verloopt volledig via de diepvriesfabrieken en handelsbedrijven. De makers van het tv-programma ‘Boerenjaar’ op VIER vroegen of ze bij hem mochten komen filmen en hij besloot erop in te gaan. “Ze schrokken hoe druk het kan zijn op een groentebedrijf, zeker als je rekening moet houden met weersextremen zoals we die de laatste jaren kennen.”

Jan Van Bavel

© FOTO'S: DAVY COGHE

Marijn Delanote studeerde regentat land- en tuinbouw in Antwerpen en nam in 2007 als jongste uit een gezin van vijf kinderen het groente- en akkerbouwbedrijf van zijn ouders over. Die waren begin jaren 70 met groenten gestart, ten tijde van de opkomst van de diepvriesindustrie in de regio. De boerderij leek hem interessanter dan het lesgeven en zijn vader overtuigde hem om het ouderlijke bedrijf over te nemen. Heel wat van onze leden kennen Marijns broers Lieven (adviseur Bio bij Inagro) en Dries (bioboer van Le Monde des Mille Couleurs in Dikkebus). “Enkele jaren na de overname stapte mijn echtgenote Lore, die gestudeerd heeft voor maatschappelijk werkster, in het bedrijf”, vertelt Marijn. “Ze werkt fulltime mee. Zo doet ze onder meer plant- en oogstwerk, begeleidt ze het personeel en volgt ze de personeelsadministratie op. Ik hou me vooral bezig met de planning van de teelten en de teeltverzorging. Afhankelijk van het seizoen werken we met één vaste medewerker, die wordt aangevuld met maximum negen seizoenarbeiders. Dat zijn vooral Polen en Roemenen. Lore en ik spreken een mondje Pools, met de Roemenen spreken we Frans of Engels.”

Wie betaalt de rekening?

Geleidelijk werd spruitkool de hoofdteelt op het bedrijf, gevolgd door aardappelen, knolselder, bloemkool en courgette. De overige teelten vullen het teeltplan verder aan. “Onze groenten leveren we aan diverse diepvriesfabrieken (Ardo, Pasfrost, Westfro, Dicogel, Dejaeghere, Agrifreez, Greenyard en Horafrost) en handelaars Verduyn en Calsa; onze aardappelen gaan naar de aardappelindustrie. Landbouw en klimaat komen de laatste tijd regelmatig in de pers, de ene keer al positiever dan de andere. Telers willen zich best aanpassen en anders gaan boeren, maar iemand moet de rekening

betalen. Zo wil ik gerust de helft van de fytoproducten die ik gebruik laten vallen en duurere producten inzetten, maar iemand moet dat wel betalen. Wie? De consument, maar die moet eerst worden overtuigd dat hij iets meer zal moeten betalen voor kwaliteitsproducten. Landbouworganisaties als Boerenbond moeten ons hierin bijstaan. Het korteketenverhaal, buurderijen ... het zijn prachtige initiatieven, maar ze zijn niet voor elk bedrijf weggelegd. Verder is de impact van weersextremen op de prijsvorming te groot geworden. Er is nu wel een brede weersverzekering, maar die zal moeten bewijzen of ze wel voldoet. Ik ben een voorstander van de diepvriesindustrie en van het contractensysteem, tenslotte mogen we blij zijn dat die industrie – die toch wereldtop is – in West-Vlaanderen is gevestigd. Was dat niet zo, dan hadden we misschien een veel groter probleem. Wij hebben de industrie nodig, maar de industrie heeft ons gelukkig ook nodig, al valt dat niet altijd op. De fabrieken blijven alleszins bijbouwen – vaak moderniseren – dus wil dat toch zeggen dat er nog altijd toekomst is in de regio.”

Spruitkool, planbare teelt

Volgens Marijn blijft spruitkool een van de betere industrieteelten. “Het is een relatief planbare teelt, zo is het aandeel handwerk goed te plannen en kan je het personeel vrij vaste werkuren geven, wat het aangenamer maakt voor iedereen. Bij bloemkool en courgette ligt dat toch anders, zeker als het extreem warm of droog is en je aan het oogsten bent. Stel je dat uit tot de volgende dag, dan dreig je klasse 2-groenten te hebben ... Mijn percelen waarop ik spruiten teel, liggen in een straal van 20 km. Die worden wekelijks gecontroleerd, door een fyto- of TACO-adviseur (TelersAdviesCOöperatie) of door mezelf. Het uitplanten gebeurt van half april tot eind

mei, het oogsten van eind oktober tot half januari. We doen alles in eigen beheer, alleen het sproeien gebeurt gedeeltelijk door een loonwerker. De insectendruk (met vooral wittevlies en aardvlooien) is regiogebonden. Ik kan die gelukkig nog onder controle houden. De volgende jaren wil ik zeker nog spruiten telen, het zorgt acht op de tien jaar voor een zeker inkomen.”

Toffe ervaring

Marijn was een van de boeren die gecontacteerd werden door de makers van het tv-programma ‘Boerenjaar’. “Ik stond daar meteen voor open. Er gebeurt te veel in onze sector waar de consument niets van weet, dat komt ook omdat nog slechts een klein deel van de bevolking actief is in de land- en tuinbouw. De makers kenden niets van de groenteteelt, maar luisterden voor ze begonnen te filmen aandachtig wat er kon en niet kon. Ze hebben bijna drie dagen van ’s morgens tot ’s avonds gefilmd tijdens het spruiten seizoen en zijn toch wel geschrokken hoe druk het dan is. Het is een vers product, hè, dan moet je doorwerken ... Het was een toffe ervaring. Het deel van de bevolking dat openstaat voor de sector behoudt er zeker het respect mee voor het harde werk dat we leveren. Maar helaas is de zendtijd te kort om alles goed te tonen. Het zal wellicht van de kijkcijfers afhangen of er nog een tweede reeks komt ...” ■

“Telers willen best anders gaan boeren, maar iemand moet de rekening betalen.”